

चातुर लि० चतुर एव स्वार्थे ण्यच् । १ चतुरे २ नियन्त्रि
२ नेत्रगोचरे मेदि० । चतुर्भिरुच्यते शेषकोऽण् । “च-
तुश्चक्रयुक्ते २ शकटे न० वि० कौ०

चातुरच्च न० चतुर्भिरर्च्यनिष्पाद्यते ण्यच् । १ क्रोडाभेदे
२ उपधानभेदे (गालवालिङ्ग) पु० मेदि० ।

चातुरर्थिक पु० चतुर्थे ण्यच् विहितः ठक् । “तद-
भिन्नस्तीति देशे तच्चास्ति” ०४।२।६७। “तेन निहंत्तम्”
६८ । “तस्य निवासः” ६९ । “अदूरभयश्च” ७० पा०
छत्रचतुष्कोक्तायेषु विहिते प्रत्ययभेदे । “जनपदे लुप्”
पा० । जनपदे वाच्ये चातुरर्थिकस्य लुप् स्थात्”
वि० कौ० ।

चातुराश्रमिक लि० चतुर्थे आश्रमेषु विहितः ठक् ।
ब्रह्मचर्याद्याश्रमविहिते धर्मे । “चातुर्विद्यं यथावर्णं
चातुराश्रमिकान् परम् । तानहं संप्रवक्ष्यामि शान्शतान्
लोकभावनान्” भा० आ० १५७० ।

चातुराश्रम्य न० चतार आश्रमाः संज्ञात्वात् कर्म० ततः
ब्राह्मणा० स्वार्थे ण्यच् । ब्रह्मचारिण्डहस्यवानप्रस्थ-
भिक्षुकरूपेषु आश्रमेषु “चातुर्विद्यं चातुर्होतृं चातु-
राश्रम्यमेव च” भा० शा० ४६७० ।

चातुरिक पु० चातुरीं वेत्ति ठक् । वारचौ जटाधरः ।

चातुरी स्त्री चतुरस्य भावः ण्यच् भिन्नात् लीप्यलोपो ।
चतुरतायां “तद्वटचातुरीतरी” नैप०

चातुर्जातिक न० चतुर्जातिक एव स्वार्थे ण्यच् । गुह्यत्वेना
नागकेसररूपे गन्धचतुष्टये राजनि० ।

चातुर्हंश न० चतुर्हंशां दृश्यते शेषिकोऽण् । १ रक्षसि
वि० कौ० । चतुर्हंशां भवः सन्निवेशा० ण्यच् । २ चतु-
र्हंशीभवे लि०

चातुर्हंशिक पु० चतुर्हंश्याम् अनध्यायेऽधीते ठक् । चतु-
र्हंश्यामध्येतरि । “विधंश्च हन्ति चतुर्हंशी” मनुना
तस्या अनध्यायतोक्ते स्थायत्वम् ।

चातुर्भद्र न० चतुर्भद्रमेव स्वार्थे ण्यच् । नागरातिविधा-
सुतागुडचोक्षे द्व्यक्षचतुष्टये राजनि० ।

चातु(र्थ)र्थिक पु० चतुर्थे चतुर्थे ऽङ्गि भवः ठक् लुप् वा ।
चतुर्थचतुर्दिनजाते ज्वरभेदे “चातुर्थ(र्थ)कोज्वरोद्भूतो
ज्ञान्ये चैव ज्वरास्ततः । जम्बूफलं हरिद्रा च सर्प-
स्यैव च चक्षुःकम् । सर्वज्वराणां धूपोऽयं हर-
चातुर्थ(र्थ)कस्य च” गारुडे १८७७० ।

चातुर्वर्ण्यं न० चत्वारो वर्णा एव चतुर्वर्णा० स्वार्थे ण्यच् ।

ब्राह्मणादिषु चतुर्षु वर्णेषु “चातुर्वर्ण्यं” मया वृष्टं
गुणकर्मविभागयः गीता ।

चातुर्भद्रावलेह पु० चतुर्भिर्भद्रैर्निर्दत्तः ण्यच् कर्म० ।
“कटफलं पौष्करं शृङ्गी लण्णा च मधुना सह ।
काष्ठश्यामल्वरहरः श्रेष्ठो लेहः कफानलघु” “चक्रद-
त्तोक्ते अयलेहभेदे ।

चातुर्भौतिक लि० चतुर्भिः पृथिव्यग्नेजोवायुभिर्निर्दत्तः
ठक् अतुशब्दपदद्वयः । चतुर्भिर्भूते निर्ज्यादिते देहादौ
नैयायिकादिमते आकाशस्थारम्भकत्वाभावात् चार्वाक-
मते आकाशस्याभावात् भौतिकानां चतुर्भूतारब्धता ।
वेदान्त्यादिमते देहस्य पाञ्चभौतिकत्वमिति भेदः । यद्यपि
मनुष्यदेहस्य पार्थिवत्वं नैयायिकैरङ्गीकृतं तथापि
अन्यभूतानां तत्त्वोपलब्धकत्वात् चातुर्भौतिकत्वम् इति
विवेकः ।

चातुर्भहारजिक पु० चत्वारो महाराजिकाः स्वाकार-
त्वेनाक्षरस्य प्रज्ञा० ण्यच् । परमेश्वरे “महाराजिक
चातुर्भहारजिक” भा० शा० २४०७० नारदकृतविष्णु-
स्तुतौ । महाराजिकानां च चतुःसंख्यकगणदेवतात्वात्
तस्य तदात्मकत्वेन तथात्वम् ।

चातुर्मास लि० चतुर्षु मासेषु भवः अशंज्ञायाम् ण्यच् ।
चतुर्षु मासेषु भवे । २८८० १ पौर्णमास्यां च स्त्री लीप् ।

संज्ञायान्तु यत्ते खः । चातुर्मास इत्येव तच्छब्दे दृश्यम्

चातुर्मासिक लि० चतुर्मासान् व्याप्य ब्रह्मचर्यमस्य ठक् ।
चतुर्मासव्यापकब्रह्मचर्ययुक्ते कर्मणि । यत्ते तु
“चतुर्मासान् एवोयत्ते” वार्ति० च चतुर्मास इत्येव ।

चातुर्मास्य लि० चतुर्षु मासेषु भवोयत्तः “चतुर्मासान्
एवोयत्ते” वार्ति० च । चतुर्मासवाच्ये यत्तभेदे ।

चातुर्मास्ये च चत्वारि पर्वणीणि वैश्वदेवरूपप्रवासशक
मेवमुनाशीरीयसंज्ञानि । तत्कर्त्तव्यप्रयोगादि का० श्रौ०
५ अध्यायादौ दृश्यम् । तदारम्भकाद्यश्च फाल्गुनीपूर्णि-
मोत्तरं प्रतिपदि नक्तोक्तः । २ वार्षिकचातुर्मासिकर्त्तव्ये व्रते च
यथाह वराहपु० “आषाढशुक्लद्वादश्यां पौर्णमास्यामवापि
वा । चातुर्मास्यव्रतारम्भं कुर्यात् कर्कटसंक्रमे । अभावे
तु तृतीयां पौर्णमास्यां नियमं व्रती । कार्तिके शुक्ल
द्वादश्यां विधिवत् तत् समापयेत् । चतुर्थापि हि तृतीयां
चातुर्मास्यं व्रतं नरः । कार्तिक्यां शुक्लपक्षे तु
द्वादश्यां तत् समापयेत्” । मातृस्ये “चतुरो वार्षिकान्
मासान् देवस्योत्थापनावधि । मधुसरोभनेजित्यं नरो गुह